

Grethe Fenger Møller (KF):

Virksomhederne bliver tvunget på den måde, at hvis de ikke frivilligt tager lære- eller praktikpladselever ind, skal de idømmes en eller anden form for skat, og deri synes jeg der ligger et tvangselement. Jeg mener, at de forsøg, man har gjort med frivillige aftaler med arbejdsmarkedets parter, er den vej, man skal fortsætte ad, fordi jeg tror, at der fra alle sider inden for arbejdsmarkedslivet er et ønske om at medvirke til løsningen af dette problem, og så skal man ikke standse en positiv udvikling ved at påtvinge nogle løsninger. Man skal gå ad forhandlingsvejen, for så får man nu engang det bedste resultat frem.

(Kort bemærkning).

Nørgaard Sørensen (S):

Det er stadig væk ordet tvang, jeg ikke bryder mig om. Fru Grethe Fenger Møller kan for min skyld tale om økonomiske incitamenter til at tage flere lære- og praktikpladselever ind, men der er ikke tale om tvang, for der er vel ikke nogen virksomheder, der bliver tvunget direkte til at tage lærlinge eller praktikelever, som de ikke ønsker. Jeg kan i hvert fald ikke læse det ud af regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg betragter det som et økonomisk incitament, at man giver tilskud til de virksomheder, der f.eks. ekstraordinært tager nye lærlinge ind. Men i det øjeblik man er inde på at sige til virksomhederne, at hvis de ikke tager disse, kommer de til at betale for det, ligger der et tvangselement i det, uanset hvad den socialdemokratiske ordfører ellers mener om det.

Hans Jørgen Holm (V):

Det er et fattigt samfund, der ikke kan skaffe sine unge beskæftigelse, men som betaler dem for at være uvirksomme.

Venstre er indstillet på en målrettet indsats over for ungdomsarbejdsløsheden. Der må tilrettelægges en politik, der kan give de unge tillid til fremtiden. En debat om den fremtidige indsats mod ungdomsarbejdsløsheden må også beskæftige sig med den hidtidige

politik. Hvorfor har vi fortsat et ungdomsarbejdsløshedsproblem? Hvilke fejl og mangler har der været i de hidtidige bestræbelser? Det er vel spørgsmål, vi må have besvaret, før vi kan tilrettelægge den fremtidige indsats. Det er spørgsmål, som ministeren lader totalt ubesvaret i sin redegørelse.

Kun ved en kritisk analyse af de igangværende foranstaltninger kan vi skabe grundlag for en indsats, der vil lykkes. Ministerens redegørelse giver som sagt ikke megen vejledning, selv om dette måtte være et af formålene. Er det, fordi ministeren ikke tør se kendsgerningerne i øjnene?

Ifølge arbejdsdirektoratets beretning for 1980 har foranstaltningerne for unge kun reduceret ledigheden med 10.500 på årsbasis. Sammenholdt med, at der i det samme år blev anvendt 876 mill. kr., er det et nedslående resultat. Der kan derfor være god grund til at vurdere nytten af de enkelte foranstaltninger.

Det nyeste materiale, som jeg har kunnet finde frem til, er publikationen »Indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden 1980« fra de tre ministerier, der forvalter den gældende lovgivning. Publikationen er kommet så sent som i december 1981. Og hvad er der egentlig sket i hele året 1981? Hvilke erfaringer har man høstet? Ja, det får vi vel først at vide til næste år.

Det er et for ringe grundlag, hr. minister, at give folketingset for en debat af et så alvorligt samfundsproblem.

Det kan ikke være rigtigt, at vi skal lovgive alene på baggrund af følelser og fornemmelser. Så vidt jeg kan læse tallene, er det ikke en generation, der er tabt, men risikoen for, at der tabes nogle i hver årgang, øges med de unødvendige lange ventetider. Efter venstres opfattelse er det afskaffelsen af disse ventetider, der drejer sig om, og ikke en opbevaring af unge, til de kan komme i gang med en uddannelse eller en egentlig beskæftigelse. Når den hidtidige indsats har givet så nedslående resultater, hænger det måske sammen med, at der har været lagt for meget vægt på opbevaringen og gjort for lidt for at afskaffe ventetider.

Venstre vil i den kommende uge genfremsætte vore foreslag om nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden. I hovedtræk drejer det sig om at øge støtten til oprettelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser, og som